

СЛЪНЦЕ

Ти обичашъ тоя свѣтъ,
както майка синъ обича,
всѣко птиченце и цвѣтъ
шепне ти, че те обича.

Отъ вѣковнитѣ гори
до най-мѣничкото зрѣнце:
клони, камъни, треви,
тебе благославятъ, слънце!

Ти събуждашъ съсъ лжи
веселитѣ пеперуди,
съ тебе тръгватъ да се трудятъ
работливитѣ пчели.

И посѣяната нива
ти затопляшъ да расте,
въ тебе плаватъ като живи
житенитѣ класове.

Подъ лжитѣ ти живѣятъ
хора, птички и треви
цѣлата земя люлѣшъ
въ люлжитѣ си отъ лжи.

Ти обичашъ тоя свѣтъ
както майка синъ обича.
Всѣко птиченце и цвѣтъ
шепне ти, че те обича.

Б. Овесянинъ

ЗА ВЪЛЧЕТА

Овцетѣ ни се бѣха прѣснали по поляната до дѣдовата Антонова воденица. Тѣ кротко хрупкаха сочната пролѣтна трева. Азъ и Стефанъ наблюдавахме, седнали, какъ дѣдо Антонъ кърпѣше едно вехто серкме. До насъ лежаха и кучетата ни.

— Вълкъ, вълкъ, гледайте вълкъ! — провикна се дѣдо Дойко, който бѣше разтирилъ стадото си до гората, срещу насъ.

Ние станавме. Сепнаха се и кучетата. Тѣ веднага разбраха тревогата и се спустнаха къмъ гората. Вълкътъ току-що бѣ излѣзалъ отъ нея и бѣгаше презъ нивитѣ къмъ другата гора. Не бѣше далечъ отъ насъ, а и не бѣгаше силно. Кучетата лесно го настигнаха. Нашиятъ Мечо го блѣсна съ муцуната си въ ребрата. Вълкътъ цѣлъ се изви и се озжди. После той ускори бѣгането си.

— Видѣхте ли, — каза дѣдо Антонъ — че вълкътъ цѣлъ се обърна назадъ? Той не изви шията си. Така прави всѣкога, щомъ рече да се обърне, защото неговата шия е много дебела и той не може да я извива на различни страни. Затова пъкъ тя е много яка, а това помага на вълка да вдига и носи овци, кози и др. Ами забелязахте ли го, какъ стѣпва? Той не раздѣля преднитѣ си крака единъ отъ другъ, а стѣпва едновременно съ тѣхъ. Сжщото прави и съ заднитѣ. Преднитѣ и заднитѣ вълчи стѣпки сж всѣкога една